

A Pécsi Ítéltábla a dr. Forgács Gábor ügyvéd (fél címe) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a dr. Klamár István jogtanácsos által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen közhatalom gyakorlásával okozott kár megtérítése iránt indított perében a Szekszárdi Törvényszék 2015. november 16. napján kelt, 15.P.20.270/2015/10. számú ítélete ellen a felperes által 11. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 10.000 (tízezer) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg a Magyar Állam javára, az illetékes állami adóhatóság felhívására 48.000 (negyvennyolcezer) forint feljegyzett fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletében rögzítette, hogy a felperes által használt **M** típusú robogót az eladó **V** üzlet által kijelölt **O J** szervizelte több alkalommal 2009. október 1-je és 2010. november 1-je között. A szerelések ellenére azonban a motor használhatatlanná vált. Emiatt a felperes feljelentést tett ifj. **O J** ellen a **Di Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Helyszínelő és Technikai Osztálya** előtt 2011. május 18-án 17030/2160/2011/id. ügyszám alatt. A feljelentési jegyzőkönyv tartalmazta, hogy az eljáró rendőrzászlós figyelmeztette a feljelentőt a Btk.233.§-ának (1) bekezdése alapján arra, hogy aki a hatóság előtt más bűncselekmény elkövetésével hamisan vádol, más ellen bűncselekményre vonatkozó koholt bizonyítékot hoz a hatóság tudomására, a hamis vád büntetést követi el, amelyet a törvény büntetni rendel. A felperes a feljelentésben a hamis vád és a hatóság félrevezetésének törvényes következményeire vonatkozó figyelmeztetést tudomásul vette. A polgári jogi igény érvényesítésével összefüggő kioktatást megértette, és aláírásával igazolta, hogy polgári jogi igényt érvényesíteni nem kíván. Előadta, hogy a bűncselekménnyel okozott kár 160.000 forint. Előadta továbbá, hogy a robogót szervizelő ifj. **O J**nek semminemű iskolai végzettsége nincs arra vonatkozóan, hogy motort szereljen. Ezért kérte ifj. **O J** felelősségre vonását.

A **Di Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Vizsgálati Alosztálya** 2011. május 23. napján kelt, 17030/523-2/2011/bü. számú határozatával a rongálás vétségének gyanúja miatt tett feljelentést elutasította azzal az indokkal, hogy a cselekmény nem bűncselekmény. Kifejtette, hogy a motorkerékpár javítása után előforduló meghibásodások felelőssége büntetőjogi értelemben nem terheli ifj. **O J**et, mivel esetében nem állapítható meg a rongálásra vonatkozó szándék, amely a motorkerékpár meghibásodását eredményezte volna. E határozat ellen a felperes, mint feljelentő panasszal élt, amelyben arra hivatkozott, hogy ifj. **O J** azt nyilatkozta, hogy nem tudja, és nem is akarja megjavítani a robogót. A **Di Városi Ügyészség** 2011. június 9. napján B.564/2011/2. számú határozatával a panaszt alaptalannak minősítette, és elutasította azzal, hogy a határozat ellen további jogorvoslatnak helye nincs. Kifejtette,

hogy a robogó működőképességéért az eladó tartozik polgári jogi felelősséggel, és csak a garancia keretein kívüli javításokért felel polgári jogi értelemben ifj. **O J**, azonban a rongálásért büntetőjogi felelősség nem terheli, a feljelentő kárigényét polgári peres úton érvényesítheti.

Ezt követően a felperes a Legfelsőbb Ügyészséghez fordult levélben, amelyben arra hivatkozott, hogy ifj. **O J** felesége, **Oné G R** az Etikai Bizottság előtt „elismerte a motorral kapcsolatos dolgot”, amelyről hangfelvétel készült. Kérte egyúttal a bizonyíték megvizsgálását. Emiatt a **Di Városi Ügyészség** 2011. július 22. napján B.564/2011/4. számú határozatával saját hatáskörben eljárva megváltoztatta a 2. számú határozatát és a **Di Városi Rendőrkapitányság** 523/2011.bü. számú, feljelentést elutasító határozatát hatályon kívül helyezte, egyúttal nyomozást rendelt el a Btk.324.§-ának (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő rongálás vétségének megalapozott gyanúja miatt, és elrendelte a panaszban hivatkozott újabb bizonyíték megvizsgálását. Ezért a **Di Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Vizsgálati Alosztálya** megkereste az **E... Elnökét**, és bekérte az etikai meghallgatás során készült, a felperes által hivatkozott jegyzőkönyvet, valamint a meghallgatásról készült hangfelvételt. A 2011. augusztus 3-án kelt jelentés azonban azt tartalmazza, hogy a hangfelvételen nem hallható **Oné G R** részéről olyan mondat, amely a felperes állítását alátámasztaná. Emiatt a **Di Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Vizsgálati Alosztálya** 17030/523/9-2011/bü. számú, 2011. augusztus 3. napján kelt határozatával a rongálás vétségének gyanúja miatt **O J** fel szemben folytatott nyomozást megszüntette, mivel a cselekmény nem bűncselekmény. Egyúttal feljelentést tett a **Szi Nyomozó Ügyészség** felé a felperes ellen a Btk.233.§-ának (1) bekezdésébe ütköző hamis vád büntett megalapozott gyanúja miatt. Indokolásként rögzítette, hogy a nyomozást megszüntető határozatot a felperes folyamatosan megpanaszolta, és az általa a **M... Kamara ... Területi Szervezete Hatóságon** készült hangfelvételen, valamint az érdemi tárgyalási jegyzőkönyvben sem hangzott el az, amelyre a felperes hivatkozott, vagyis **Oné G R** nem ismerte el a felperes által előadottakat, arra nem is reagált.

A **Szi Nyomozó Ügyészség** 2011. augusztus 15. napján Ny.122/2011. szám alatt nyomozást rendelt el a felperes ellen a Btk.233.§-ának (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő hamis vád büntett gyanúja miatt. A felperest gyanúsítottként hallgatta ki a **Szi Nyomozó Ügyészség** 2011. augusztus 30-án, mely gyanúsítással szemben a felperes panasszal élt.

A **... Főügyészség** 2011. szeptember 8-án az NF.B.1064/2011/1. számú határozatával a gyanúsítás elleni panasznak helyt adott, és a **Nyomozó Ügyészség** 2011. augusztus 30. napján a felperessel szemben foganatosított intézkedését hatályon kívül helyezte.

A **Szi Nyomozó Ügyészség** Ny.122/2011. szám alatt 2011. október 12-én kelt határozatával a nyomozást megszüntette. Indokolásában arra hivatkozott, hogy a felperes rendőrségen tett feljelentése nem olyan konkrét cselekményre vonatkozott, amely a rongálás törvényi tényállásába ütközne, mert ilyen cselekményre vonatkozó közlésre, illetve vádolásra nem merült fel adat, ezért a vele szemben hamis vád elkövetése miatt folytatott nyomozást is meg kellett szüntetni.

A felperes kérelmére dr. **K J** közjegyző fizetési meghagyást bocsátott ki ifj. **O J** ellen 44012/Ü/30990/2011/2. szám alatt 239.900 forint megfizetése iránt. Az ellentmondás folytán a **Di Városi Bíróságon** folyamatban volt, P.20.655/2011. számú pert a bíróság a felek közös kérelmére megszüntette.

A felperes keresetében az 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 349.§-ának (1) bekezdése szerinti államigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése körében annak megállapítását kérte a bíróságtól, hogy az alperes megsértette a felperes személyhez fűződő jogai körében a tisztességes eljáráshoz való jogát, és kérte, hogy kötelezze a bíróság az alperest 500.000 forint nem vagyoni kártérítés, valamint ennek 2011. augusztus 3. napjától számított késedelmi kamatainak megfizetésére.

Keresetét azzal indokolta, hogy mint jogban járatlan személy kezdeményezett eljárást a rendőrség előtt ifj. **O J** ellen, feljelentésében valójában polgári jogi igényt akart érvényesíteni az eladó ellen, mindez azonban nem lehetett volna kellő alap arra, hogy ellene hamis vád miatt büntetőeljárás induljon. Sérelmezte azt is, hogy a Szi Nyomozó Ügyészség 2011. augusztus 15-én indított büntetőeljárást a felperessel szemben, annak ellenére, hogy a rongálásos alapügyben a nyomozás még nem záródott le. Álláspontja szerint szakmai hibát vétett az alperes azzal is, hogy a robogót nem vizsgálta meg.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Rámutatott arra, hogy a feljelentési jegyzőkönyv alapján egyértelmű: a felperes nem csupán anyagi kárainak megtérítését, hanem ifj. **O J** felelősségre vonását is kérte. Mivel a perbeli ügyön kívül több esetben is feljelentést tett már a felperes mások ellen, így jogban való járatlanságára nem hivatkozhat. Emellett a feljelentést tartalmazó jegyzőkönyvben már figyelmeztette az alperes a felperest a hamis vád és a hatóság félrevezetésének büntetőjogi következményeire, valamint a polgári jogi igény érvényesítésének lehetőségére.

Továbbá a felperes volt az, aki folyamatosan előterjesztett panaszában a büntetőeljárás tovább folytatását szorgalmazta.

Hangsúlyozta, hogy az alapügy befejezéséig hamis vád miatt csupán az alapügyben eljáró hatóság bejelentése alapján indítható eljárás, a robogó vizsgálatának mellőzése pedig nem szakmai hiba.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította, és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 10.000 forint perköltséget, valamint a Magyar Állam javára, külön felhívásra 36.000 forint feljegyzett illetéket.

Ítéletének jogi indokolásában kifejtette, hogy a Ptk.349.§-ának (1) bekezdése értelmében államigazgatási jogkörben okozott kárért az állami szerv felelős, ha a kár rendes jogorvoslattal nem volt elhárítható. A Ptk.76.§-a szerint pedig személyhez fűződő jogok sérelme esetén a Ptk.84.§ (1) bekezdés e) pontja szerint kérhet kártérítést a károsult a polgári jogi felelősség szabályai szerint.

Rámutatott ugyanakkor a törvényszék arra, hogy az állandó bírói gyakorlat szerint nem lehet kártérítési felelősség alapja a jogszabály által megengedett mérlegelés eredményeként meghozott határozat (KGD1992.213.). A felperes feljelentését rögzítő jegyzőkönyv már tartalmazta a **Di Rendőrkapitányság** figyelmeztetését a hamis vádra vonatkozóan, valamint a polgári jogi igény érvényesítésére történő kioktatást, ezért a felperes nem hivatkozhat arra, hogy jogban járatlan volt, amikor ifj. **O J** felelősségre vonását kezdeményezte. A nyomozó hatóság elutasító határozatai alapján pedig már tisztában kellett lennie a rongálás bűncselekményének tényállási elemeivel is. Ennek ellenére ismételt benyújtott panaszában a büntetőeljárás tovább folytatását kezdeményezte, és új bizonyítékra, az **Oné G R** által előadottakra hivatkozott. Ebből következően a felperes nyilvánvalóan ifj. **O J**nek a büntetőjogi felelősségre vonását kívánta. A felperes kérelmére vizsgálta meg a **Di Rendőrkapitányság Oné G R** nyilatkozatáról készült hangfelvételt, amely nem támasztotta alá a felperes tényállítását. Ebből kifolyólag a hamis vád miatti büntetőeljárás kezdeményezése a felperessel szemben kirívóan okszerűtlen mérlegelésnek nem minősíthető.

Kiemelte a törvényszék, hogy a büntető feljelentés megtétele önmagában nem jogellenes, és nem valósítja meg a személyiségi jog megsértését, ha az nem tartalmaz indokolatlanul sértő, lejárató kijelentéseket vagy valótlan tényállítást. Nem alapozza meg a feljelentő kártérítési felelősségét az sem, ha azt a személyt, akit a feljelentő az ügy körülményei alapján a bűncselekmény elkövetésével gyanúsított, a büntetőeljárás során felmentik (BH2009.214., BH2002.223.).

Hangsúlyozta továbbá, hogy a nyomozás elrendeléséről nem az alperes döntött, az alperes csak a feljelentést tette meg, a nyomozást a Szi Nyomozó Ügyészség rendelte el.

Leszögezte emellett, hogy nem lehetett idő előtti a feljelentés megtétele hamis vád miatt, hiszen a Btk.326.§-ának (1) bekezdése csak azt rögzíti, hogy ha a hamis vád folytán eljárás indult, ennek befejezéséig hamis vád miatt büntetőeljárás csak az alapügyben eljáró hatóság feljelentése alapján indítható. Más vonatkozásban időbeli korlátról nem rendelkezik. Azaz az alapügy folyamán is megtehetette a nyomozó hatóság a hamis vád miatt a feljelentést, ezzel jogsértést nem követett el.

A robogó vizsgálatának mellőzése szintén nem szolgálhat a kártérítési felelősség alapjául, az ugyanis csak a szándékos rongálás alapos gyanúja esetén vált volna szükségessé.

Mindezekből következően a törvényszék megállapítása szerint az alperes nem sértette meg a felperes tisztességes eljáráshoz fűződő jogát, és kirívóan okszerűtlen mérlegelés, jogsértés nem történt, amely az alperes kártérítési felelősségét megalapozná.

Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes jelentett be fellebbezést, amelyben annak kereseti kérelme szerinti megváltoztatását kérte, és megismételte a keresetében írtakat.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását kérte.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a jogvita alapjául szolgáló tényállást helyesen állapította meg, és helyes jogszabályok alkalmazásával, a bizonyítékok okszerű mérlegelésével, helyes következtetésre jutott. Jogi indokolásával is minden tekintetben egyetértett a másodfokú bíróság, ezért helybenhagyta a törvényszék ítéletét a Pp.253.§-ának (2) bekezdése alapján.

A másodfokú bíróság a fellebbezés kapcsán rámutat arra a körülményre, hogy a felperes valójában nem a vele szemben folytatott eljárás tisztességtelenségét sérelmezte, csupán hanem a feljelentés megtételét. Ellenkező esetben az eljárást lefolytató ügyészséggel szemben kellett volna a peres eljárást lefolytatni, nem pedig a feljelentést tevő alperessel szemben.

Ebből következően ebben a perben kizárólag a feljelentésnek a felperes személyiségi jogát sértő tartalmát kellett vizsgálni. Ebben a körben az ítéletábra a törvényszék indokaival egyetértve megismétli, hogy a felperes kereseti tényállítása és fellebbezési tényállítása nyilvánvalóan alaptalan, ellentmond az okirati bizonyítékoknak. A felperes ugyanis ifj. **O J**fel szemben tett feljelentésével ifj. **O J** felelősségre vonását kérte, polgári jogi igényt nem érvényesített. A feljelentési jegyzőkönyv tartalmazza a nyomozó hatóság részéről a felperes felé nyújtott részletes tájékoztatást a büntetőjogi felelősségre vonás, valamint a polgári jogi igény érvényesítésének lehetőségéről, következményeiről.

Osztotta az ítéletábra a törvényszéknek azt a véleményét, hogy a Btk.326.§-a értelmében nem volt idő előtti a hamis vád miatt tett feljelentés. A jogszabály ugyanis lehetővé tette az alapeljárás folyamatban léte alatt a hamis vád miatti feljelentés megtételét. Ahhoz az alapos gyanú elegendő volt, kétséget kizáró bizonyítékokra nem volt szükség.

A hamis vád bűncselekményével összefüggésben nem volt feltétel a robogó megvizsgálása, ezért nem szakmai hiba annak elmaradása - ahogy azt az elsőfokú bíróság is megállapította.

Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság minden tekintetben helyes ítéletét helybenhagyta.

A felperes sikertelenül fellebbezett, ezért a perköltséget ő köteles viselni a Pp.78.§-ának (1) bekezdése alapján.

Az alperes képviselőjének díját - a kifejtett munkára és az ügy egyszerű megítélésére tekintettel - jelentősen mérsékelt összegben állapította meg a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§-ának (2) bekezdés *a*) pontja, (5) bekezdése és (6) bekezdése szerint.

A per tárgyi illetékfeljegyzési jogos voltára tekintettel feljegyzett fellebbezési illetéket az Itv.74.§-ának (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kmr.13.§-ának (2) bekezdése szerint szintén a pervesztes felperes köteles viselni.

P é c s , 2016. április 28.

. Döme Attila s.k. a tanács elnöke, dr. Vagyicska Petra s.k. előadó bíró, Gáspárné dr. Baranyabán Judit s.k. bíró